

ABSTRAKT

Předkládaná rigorózní práce je příspěvkem ke studiu problematiky životních příběhů obyvatel násilně vystěhovaného území Neveklovska za druhé světové války. O tomto regionu existují autentické výpovědi a toto území je fixováno i v kolektivní paměti. Životní příběhy patří k velmi vzácným pramenným fondům. Jde především o autenticitu zážitků, které se díky subjektivitě narátorů vyznačují selektivitou a představují tedy další úhel pohledu. Práce podrobně seznamuje s pamětníky těchto událostí, které jsou v současné době často neznámé, anebo se na ně v oficiálních dokumentech neprávem zapomíná. Současně navazuje na předcházející výzkumy folkloristy Jaromíra Jecha z poloviny 20. století. Porovnáním výsledků obou výzkumů tak dostáváme obraz o závažné události násilného odsunu českého obyvatelstva ve vymezeném regionu.

Práce se soustřeďuje na analýzu získaných výsledků za pomoci současných moderních přístupů, které se opírají o metodu orální historie, která je součástí kvalitativního výzkumu, s důrazem na obecné cíle a kontext. Zároveň přináší aktuální stav, resp. odraz násilné válečné perzekuce v soudobé společnosti a jeho budoucí životaschopnost, funkčnost generačních přenosů traumat a způsoby komemorace. Textové a obrazové přílohy v závěru práce se snaží přiblížit a vizualizovat některé historické momenty.